

Maart en april

Ongeveer op de eerste dag van maart kregen we onverwachts visite: Cor en Helène Vermeer, gasten van Samoza, kwamen samen met hun hondje even kijken hoe wij het maakten. Helaas heb ik geen kennis kunnen maken met het belangrijkste gezinslid, want Jonne herkende het niet als hond, maar als mol. Ik wist wel dat de ogen van mijn pleegzus niet zo best zijn...het beestje was blond met lange haren! De mensen vonden dit niet leuk, dus ging de hond weer in de camper. De mensen hebben een gezellige avond gehad, want vrouwtje had net een zelfgeslachte kip gekookt in een heleboel wijn en kruiden. Er was meer dan genoeg voor wat extra monden, maar de honden mochten weer eens niet meedoen.

De volgende dag moesten wij vroeg weg, een beetje jammer voor de visite, maar wij hadden een afspraak bij de volgende mensen-en-hond. Ook een blonde hond, maar wat groter en erg oud en chagrijnig. Daar ging Jonne toch iets anders mee om...ik ook, trouwens.

Baasje en vrouwtje hebben de familie Vermeer nog een stukje voorgereden richting de grote weg, en in Lons gingen we uit elkaar.

Na een uur of drie konden we eindelijk de auto weer uit, en waren we bij Hans en Leon en Lara in de Vogezen. Zij hadden allerlei spullen voor ons mee vanuit Vierhouten, en er moest erg gepraat worden over Samoza – en over Lara, en ons, en allerlei andere dingen. Toen het koud werd, mochten ook ik en Jonne van Lara wel naar binnen en hebben we heerlijk op onze plekken geslapen, terwijl de mensen aten, dronken en praatten. We waren diep in de nacht pas terug, maar dat maakt me niet uit, ik slaap goed in de auto.

In de tweede week van maart werd het prachtig voorjaarsweer. Het baasje heeft voor het eerst de toekomstige moestuin geploegd. Het ziet er niet zo mooi uit als bij de burens, maar je kunt wel zien wat de bedoeling is. Jammer genoeg kunnen wij honden dit niet van dichtbij meemaken, want er ligt al weken lekkere mest op, en ziehier weer een voorbeeld van de inconsequentie van de baasjes: eerst werden we opgesloten in de boomgaard (waar ook de moestuin komt), nu is het opeens verboden terrein.

De volgende visite kun je nauwelijks meer visite noemen, die zijn zó vaak op TerreFerme..... en deze week hebben Boris en Paul en Marion bijzonder slecht weer meegenomen. Er is dan ook niet heel veel geklust, maar baasje en vrouwtje hadden daarvoor zelf al heel veel gedaan. Wel waren er deze week allerlei andere ontwikkelingen, die voor Jonne en mij niet allemaal even gunstig zijn.

Ten eerste, na ontelbare telefoontjes, zes brieven, drie betaalcheques en 10 weken was het eindelijk zover: de auto kon op Frans kenteken worden gezet! Dat was een dure grap, maar nu hoeven ze nóóit meer belasting te betalen voor deze auto. Bovendien voelen ze zich nu net fransman, al begon hun rijstijl op bekend terrein daar toch al wel op te lijken.

Verder hadden zowel baasje als vrouwtje gesprekken met mensen die ervoor gaan zorgen dat ik en Jonne straks weer vele uren alleen, opgesloten in huis, onze tijd moeten doorbrengen. Maar ze zeggen dat ze dan wel ons voer kunnen betalen, dat is natuurlijk wel prettig.

Nadat Boris en Paul en Marion richting het zuiden zijn vertrokken, zijn wij in één week twee keer naar Lyon geweest om een auto te kopen, en vrouwtje en baasje hebben nog een bezoek gebracht aan familie in Macon, maar toen hebben we thuis opgepast. Ook dit bezoekje vonden ze erg leuk, ze hebben leuk gepraat met een oom en tante die een mooi hotel hebben, en natuurlijk heeft een beetje fatsoenlijk gezin, dus zij ook, een leuke hond.

Daarna was het toch echt april! Matthijs moet sindsdien vier dagen in de week om half acht weg, toiletgebouwen onderhouden op een hele grote camping. Hij heeft leuke collega's en een aardige baas, die eventueel wel wil helpen om de vergunning van onze camping erdoor te krijgen. Nu moet baasje nog zelf schoonmaken, in juli gaat hij langer werken en moet hij een groep studenten aan het werk houden.

Wij worden 's morgens door het vrouwtje uitgelaten, en daarna gaat zij meestal ook weg. Zij is aan het leren huizen te verkopen. Ze moet heel veel Frans leren praten, bij mensen aankloppen en vragen of ze hun huis willen verkopen, leren de goede formulieren in te vullen, en dan natuurlijk gaan proberen een koper te vinden. Dat valt nog niet mee, maar het is wel afwisselend. De ene dag brengt ze foldertjes rond, de andere dag zit ze op het kantoor, en weer een andere dag gaat ze op visite bij vreemde mensen, van boerenschuur tot (meer geluk dan wijsheid) zelfs een heel kasteel! Maar door al die nieuwigheid in het Frans was ze 's avonds erg lui en wilde nauwelijks met mij spelen.

Baasje heeft haar wel een beetje opgevrolijkt, door het kippenhok af te maken en kippen te halen bij het baasje van Chloë. Ik en Jonne vinden dat ook mateloos interessant, maar we mogen er niet bij, ze zijn bang dat wij levende kippen lusten! Nu moet ik zeggen, Jonne is wel wat happierig, maar ikzelf vind het vooral leuk om ze op te jagen.

Het klussen aan huis werd door al dat werken natuurlijk een stuk minder. Gelukkig kwamen Paul, Marion en Boris weer langs, die hebben maar klusjes gedaan, anders schiet het nu helemaal niet op! In elk geval is het gras gemaaid, hardhout vanaf het ven opgehaald en de ramen en deuren aan de voorkant van het huis geschilderd. Bovendien waren wij niet alleen!!

Donderdag kwam Melle, Samoza-collega, nog met het gezin logeren op weg naar Spanje, zij hebben weliswaar geen hond, maar wel twee kinderen, die zijn ook best interessant, zeker als ze met eten rondlopen. Ook met hen was het erg gezellig, en als alles goed gaat komen ze op de terugweg nog een keer langs. Leuk!